Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

d l a

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1893. Wydano i rozesłano dnia 1. Grudnia. 1893. **Część XVIII.**

Nr. 69.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie z dnia 17. Października 1893, L. 11.293|pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. Października 1893, L. 17.538, dotyczące rozpoczęcia działalności c. k. Sądu powiatowego w Jaworznie w Galicyi.

Badeni w. r.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. Października 1893, L. 17.538, dotyczące rozpoczęcia działalności c. k. Sądu powiatowego w Jaworznie w Galicyi.

Ustanowiony rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1. Marca 1893, Nr. 28 Dz. p. p. c. k. Sąd powiatowy w Jaworznie, ma rozpocząć swą działalność z dniem 1. Stycznia 1894.

Schönborn w. r.

Nr. 70.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 19. Października 1893, L. 76.060, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 19. Października 1892, Dz. u. kraj. Nr. 77, o uzupełnieniu obwałowania prawego brzegu Wisły między Podgórzem a Niepołomicami, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 5. Września 1893, L. 14735/2089.

Badeni w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 19. Października 1892, Dz. u. kraj. Nr. 77, o uzupełnieniu obwałowania prawego brzegu Wisły między Podgórzem a Niepołomicami.

§. 1.

Uzupełnienie obwałowania prawego brzegu Wisły między Podgórzem a Niepołomicami wraz z regulacyą potoków: Srawy, Drwiny, Zabawy i Podłężówki, jest przedsiębiorstwem krajowem i ma być wykonanem w myśl §. 7. ustawy z dnia 19. Października 1892. Dz. u. kr. Nr. 77. przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi Państwa i stron interesowanych (Wydziału spółki wodnej).

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt techniczny krajowego biura melioracyjnego z r. 1891, zatwierdzony przez Ministerstwo rolnictwa, a preliminujący koszta robót na 218.000 złr. w. a. Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą Państwa w granicach powyższej sumy kosztów budowy.

Projektowana melioracya obejmuje następne roboty:

1. Uzupełnienie trzech sekcyj prawego wału nadwiślańskiego:

a) od Podgórza do ujścia potoku Srawy,

b) od ujścia Srawy, do ujścia potoku Podłężówki,

c) od ujścia Podłężówki, do Niepołomic.

2. Regulacyą i obwałowanie wsteczne potoków Srawy z Drwiną i Zabawą, tudzież Podłężówki;

3. Korekcyą i pogłębienie głównych rowów osuszających.

4. Budowę szluz i przepustów tak dla odwodnienia jak i dla kolmatacyi.

§. 3.

Czas budowy ustanawia się na lat sześć i trwać ma od jesieni 1892, do jesieni 1898.

§. 4.

Koszta projektowanych robót melioracyjnych tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu pokryte będą z funduszu budowy, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 19. Października 1892, Dz. u. kr. Nr. 77 i nie mogą przekraczać sumy 218 000 złr. w. a.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być wstawiane do preliminarzy krajowego i państwowego w sześciu równych ratach rocznych, od r. 1892 do r. 1897, wypłata zaś tych rat rocznych do funduszu budowy odbywać się ma w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonywania robót programem objętych.

§. 6.

Datek konkurencyjny ma być wpłacony przez uczestników spółki do funduszu budowy względnie do Kasy krajowej w rocznych równych ratach, na dniu 1. Lipca każdego roku. Raty zaś zapadłe przed ustanowieniem okręgu konkurencyjnego i zawiązaniem spółki wodnej, mają być natychmiast po ustanowieniu okręgu konkurencyjnego i zawiązaniu spółki wodnej ściągnięte.

Coroczne datki prywatnych stron interesowanych będą oznaczone na podstawie ustanowić się mającego okręgu konkurencyjnego, a w razie potrzeby będą ściągnięte w drodze egzekucyi politycznej.

Jeżeli spółka wodna przypadające na członków prestacye zechce pokryć w drodze operacyi kredytowej, w takim razie znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15. do 19. państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. Czerwca 1884. Dz. u. p. Nr. 116 tak co do zaciągnięcia pożyczki jak i ściągania datków konkurencyjnych przez c. k. urzędy podatkowe.

§. 7.

Okręg konkurencyjny oznaczonym będzie stosownie do §. 3. ustępu *c*) specyalnej ustawy krajowej przez właściwą w myśl §. 76. kraj. ustawy wodnej władzę administracyjną.

Ustanowienie miary rozłożenia kosztów tudzież uregulowania datków konkurencyjnych, ma być uskutecznionem według postanowień §§ 65. i 66. kraj. ust. wodnej przez spółkę, a w razie gdyby się interesowani nie zgodzili, rozstrzyga o tem władza polityczna na podstawie zdania znawców.

§. 8.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej porucza Wydział krajowy zaprzysiężonemu urzędnikowi technicznemu pod nadzorem każdoczesnego Dyrektora krajowego biura melioracyjnego.

Do pomocy kierownikowi budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i wysokość robocizny i t. p.; dalej do prowadzenia rachunkowości przy robotach budowlanych, powołuje Wydział krajowy według własnego uznania dla każdej sekcyi budowy osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowemi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysłuża w kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych mianuje Wydział krajowy. Dozorców przy robotach przyjmuje w miarę potrzeby kierownik budowy, nie przekraczając liczby maksymalnej tychże, mającej się unormować przez Wydział krajowy i wyznacza im odpowiednie płace miesięczne do wysokości 30 złr. W razie potrzeby polepszenia płac dozorców, lub też podwyższenia unormowanej ich liczby, potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału krajowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców ponad przepisaną liczbę, jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwieniem tego zarządzenia przed Wydziałem krajowym, przyczem natomiast zbędni dozorcy mają być od służby uwolnieni. Wszystkie kroki i zarządzenia kierownika budowy w sprawie przyjmowania, wynagradzania i wydalania dozorców, mają się odbywać w porozumieniu z delegatem Wydziału krajowego. Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze, t. j. do terminu zastanowienia robót, mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego, stały dodatek budowlany, który wynosi miesięcznie 90 złr. w. a. dla inżyniera asystenta i elewa technicznego, 120 złr. w. a. dla inżyniera II. kl. i inżyniera adjunkta a 150 złr. w. a. dla wyższych urzędników technicznych. O ile czas, za

który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy za takowy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty.

Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca, urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej po za obrębem roboczym, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym po za pola robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru, ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu pomienionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy, przy podróży drogowej 13·2 ct. za 1 kilometr, przy komisyach zaś po za miejscem jego zamieszkania, oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 złr. w. a. dziennie. Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, płaca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegata, pobory dozorców i pomocniczych sił, jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu budowy. Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi, zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 9.

Delegaci Wydziału krajowego względnie ich zastępcy, których powołuje również Wydział krajowy, przechowują u siebie i zawiadują funduszami budowy, asygnowanymi przez Wydział krajowy, znoszą się we wszystkich im poruczonych sprawach bezpośrednio z Wydziałem krajowym i są wobec niego odpowiedzialnymi za całość tych funduszów, jako też za zarachowanie wydatków pokrytych z tych funduszów, które mają być należycie udokumentowane. Sposób użycia tych funduszów i usprawiedliwienia poczynionych wydatków określa szczegółowa instrukcya rachunkowa. Umowy o roboty i dostawy, które nie przechodzą 500 złr. a przytem są tak nagłe, że ich zrealizowanie nie może być wstrzymane do nadejścia decyzyi Wydziału krajowego, zawiera z przedsiębiorcami delegat wspólnie z kierownikiem budowy i oddaje takowe do wykonania za dodatkowem jak najspieszniejszem usprawiedliwieniem wobec Wydziału krajowego.

Wszelkie inne umowy i oferty przedsiębiorców, szczególnie odnoszące się do budowy objektów, jak: mostów, szluz i przepustów, przedstawia delegat wraz z kierownikiem budowy przed rozpoczęciem robót Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 10.

Kierownik budowy, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej melioracyi, jest

odpowiedzialny wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy. Tenże znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach budowlanych, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia takowe bezzwłocznie wobec Wydziału krajowego. W szczególności kierownik budowy koramizuje kwity delegata, za którymi tenże podnosi z właściwego c. k. Urzędu podatkowego lub z Kasy krajowej zaliczki z kredytów przez Wydział krajowy otworzonych, a to w celu utrzymania dokładnej ewidencyi funduszów, na budowę użyć się mających.

Kierownik budowy sprawdza i podpisuje również wszystkie dokumenty, na podstawie których delegat ma uskuteczniać wypłaty, prowadzi sam lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy, utrzymuje w porządku akta budowy, plany, kosztorysy, raptularze, korespondencye przychodzące oraz bruliony korespondencyi wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy i t. p.), a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdanie o postępie budowy, dla którego dołącza wykaz postępu robót, sporządzony na podstawie dziennika budowy i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 11.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie, służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winien kierownik budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli Namiestnictwu dla wspólnej narady, a następnie ostatecznego zatwierdzenia. W naradzie tej weźmie udział projektant, oraz inżynier rządowy.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§ 12.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy orzeczenie po myśli §. 86. kraj. ust. wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów regulacyi, jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót, jak: przekopów, szkarp, brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. d. zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie wedle odnośnych, przepisów kraj. ustawy wodnej, w którym to celu kierownik budowy dostarczyć powinien władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli. Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winien delegat wraz z kierownikiem budowy, tudzież delegatem stron interesowanych (wydziału spółki) starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie nie dojścia do skutku ugody ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875 (Dz. u. kr. Nr. 38.) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem niezadowolnią, przez sądowe oszacowanie. Postanowienia tego paragrafu kraj. ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 13.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy, tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie odstąpionych, spisze delegat wraz z kierownikiem budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi (stare łożyska), należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§. 14.

Po zbadaniu wszelkich okoliczności, mających wływ na ilość robotników, których równocześnie przy budowie zająć będzie można, sporządzi kierownik budowy wykaz potrzebnych narzędzi do sprawienia, zakupi takowe wspólnie z delegatem, oraz najmie odpowiedni i zamknięty skład, lub zarządzi wybudowanie stosownej szopy zamykanej.

Z końcem corocznego peryodu budowy należy przedkładać Wydziałowi krajowemu dziennik narzędzi i sprzętów z oznaczeniem ich ubytku i stanu, w jakim się znajdują.

§. 15.

Materyały mogą być dostarczane w drodze przedsiębiorstwa lub we własnym zarządzie. Warunki dostawy w drodze przedsiębiorstwa pod względem ilości i jakości materyałów, tudzież termina częściowe i ostateczne, winne być szczegółowo wykazane w dotyczących umowach i kontraktach, spisanych wedle udzielonego przez Wydział krajowy formularza.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad należytem uskutecznieniem dostawy i ścisłem wypełnieniem wszystkich zobowiązań przedsiębiorców.

W razie zwłoki w dostawie, delegat na wniosek kierownika budowy stosuje do przedsiębiorców rygory kontraktowe tak pod względem kar pieniężnych, jakoteż uzupełnienia częściowych dostaw na koszt i stratę przedsiębiorców.

Jeżeli przedsiębiorcy nie wypełnią zobowiązań kontraktowych w terminie ostatecznym, a powyższe środki przynaglające okażą się niedostatecznemi, w takim razie odniesie się delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy do Wydziału krajowego, celem uznania przedsiębiorców za kontraktołomnych z zastosowaniem wszystkich następstw w tym wypadku przewidzianych. Przy dostarczaniu materyałów we własnym zarządzie, kierownik budowy oznaczy i obliczy ilość potrzebnych materyałów na podstawie kosztorysów biura melioracyjnego, zatwierdzonych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa, a delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy zakupi i dostarczy rzeczone materyały, przyczem największą baczność zwracać należy na dobroć materyałów w ogóle i na zimowe cięcie drzewa w szczególe i starać się o nabycie materyałów pod jak najkorzystniejszymi warunkami.

Kierownik budowy winien prowadzić dziennik przychodu i rozchodu materyałów, celem utrzymania należytej ewidencyi, a zarazem dopilnować należytego składania materyałów.

§. 16.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe. Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy, sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy.

Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów, w którym to wypadku robota jest właściwie robotą wymiarową z tą jednak różnicą, iż wykonywa się na podstawie umów pisemnych, zawartych w myśl §. 9., a wypłaty uskuteczniają się

na podstawie wykazów należytości przez kierownika budowy sporządzonych w terminach umową wskazanych i pod warunkami tamże zastrzeżonymi. W szczególnych wypadkach miejscowymi stosunkami spowodowanych, mogą przy budowie być zastosowane obszerniejsze przedsiębiorstwa.

W takim razie Wydział krajowy rozpisuje licytacyą bądź to w Wydziale krajowym we Lwowie, bądź też w właściwych wydziałach powiatowych.

Jeżeli rozprawa licytacyjna odbywa się w biurze Wydziału powiatowego, winien być przy niej obecnym delegat lub kierownik budowy, a rezultat licytacyi, tudzież spisane po przyjęciu najkorzystniejszych ofert kontrakty z przedsiębiorcami, mają być przedłożone do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu.

W kontraktach wykazuje się szczegółowo rodzaj robót, ich ilość i wymiary, sposób wykonania, termina ukończenia, warunki wypłat należytości, kary za zwłokę w robotach i t. p. Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań kontraktowych, stosując w razie potrzeby rygory przeciw przedsiębiorcom, o czem Wydział krajowy zawiadamia.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na postawie umów i akordów, może delegat udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną. — Kolaudacyą przeprowadzają:

a) gdzie chodzi o częściowe, lub też w zupełności wykonane, lecz 500 złr. w. a. nie przenoszące roboty i dostawy, kierownik budowy i delegat przy ewentualnej interwencyi inżyniera delegowanego przez Wydział krajowy;

b) jeżeli chodzi o roboty i dostawy w zupełności wykonane powyżej 500 złr. w. a., komisya przeprowadzająca coroczną kolaudacyą (§. 19. instrukcyi).

Odbioru dokonywują delegat i kierownik budowy, w którym to celu ma być sporządzony akt kolaudacyjny, podpisany przez odbierających robotę i przedsiębiorcę.

§. 17.

Dla uwidocznienia postępu budowy, prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw, mają być zamieszczone następujące daty:

1. stan powietrza;

2. stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy wstawić tymczasowy wodoskaz;

3. liczba robotników według poszczególnych kategoryi, oraz ilość fur;

4. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót;

5. odbiór materyałów budowlanych;

6. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś spis szkód wyrządzonych wielką wodą;

7. polecenia ustne lub pisemne, wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;

8. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§. 18.

Tak Administracyi Państwa, jak i stronom interesowanym (Wydziałowi spółki) przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów, o postępie robót i jakości wykonania. W tym celu znajdujące się na miejscu, a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień, tak delegatom Administracyi Państwa, jak i spółki wodnej.

Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Administracyi Państwa i Wydziału krajowego, odbywać się ma według możności co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń.

Koszta tej kontroli technicznej, pokrywa fundusz budowy.

§. 19.

Z końcem każdego rocznego okresu budowy, ma zażądać kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z technika delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież technika Wydziału krajowego;

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy;

c) z delegata stron interesowanych, względnie Wydziału spółki.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod *a*) wymienieni, głos rozstrzygający. Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyą wykonanych robót, przeprowadzają wspólnie technicy pod *a*) wymienieni. Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy. Protokół kolaudacyjny, zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo, udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, a dopiero wtedy,

kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

§. 20.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

§. 21.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy, prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego z końcem każdego roku, a najdalej do 1. Marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcie rachunków, a na żądanie tegoż, zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki, oraz delegatowi i kierownikowi budowy.

Zamknięcie rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału spółki, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§. 22.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa, wydana dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych, z dnia 18. Listopada 1887, Dz. u. kr. Nr. 68.

Lwów, dnia 19. Października 1893.

C. k. Namiestnik
Badeni w. r.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 71.

Obwieszczenie

Prezydyum galic. c. k. Namiestnictwa z d. 4. Listopada 1893, L. 11.958/pr. względem wyłączenia miejscowości Fehlbach, Kobylnica ruska i Kobylnica wołoska z okręgu c. k. Starostwa w Cieszanowie, c. k. Sądu powiatowego w Lubaczowie i c. k. Sądu krajowego we Lwowie i wcielenia tych miejscowości do okręgu c. k. Starostwa w Jaworowie, c. k. Sądu powiatowego w Krakowcu i c. k. Sądu obwodowego w Przemyślu.

Na mocy rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20. Października 1893, L. 18.219 i wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. Września 1893, L. 31.66/M. J., wyłącza się z dniem 1. Stycznia 1894 r. gminy względnie i obszary dworskie Fehlbach, Kobylnica ruska i Kobylnica wołoska z okręgów: c. k. Starostwa w Cieszanowie, c. k. Sądu powiatowego w Lubaczowie i c. k. Sądu krajowego we Lwowie i wciela się je do okręgów c. k. Starostwa w Jaworowie, c. k. Sądu powiatowego w Krakowcu i c. k. Sądu obwodowego w Przemyślu.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl w. r.

Nr. 72.

Rozporządzenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 13. Października 1893, L. 86.551, względem uregulowania postępowania przy wywozie piwa za zwrotem opłat z okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa.

Na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 7. Lipca 1893, L. 17.582, wydaje się odnośnie do artykułu 6 ustawy z 18. Maja 1875, Dz. ust. państw. Nr. 84, co do wywozu za zwrotem opłat z zamkniętych miast Lwowa i Krakowa piwa, w tych miastach wyrobionego, uchylając dotychczasowe odnośne przepisy, następujące postanowienia.

§. 1.

Postanowienia ogólne.

Przy wywozie w beczkach i we flaszkach piwa, w okręgach akcyzowych miast Lwowa i Krakowa wyrobionego, po za linie akcyzowe Lwowa i Krakowa w ilościach najmniej pół hektolitra, udziela się na żądanie strony zwrot państwowego dodatku do podatku od piwa w kwocie 74 ct. od hektolitra piwa, dalej opłaty gminnej i opłaty krajowej od piwa, a to tych ostatnich opłat w wysokości unormowanej każdocześnie obowiązującemi ustawami krajowemi i przepisami, jeżeli do piwa po produkcyi nie dodano żadnej przymieszki, n. p wody, któraby zwiększyła ilość, a przez to zmiejszyła ciężar opłaty lokalnej na hektolitrze, i jeśli piwo przy przedsięwziętem wedle §§. 5. i 6. niniejszego rozporządzenia urzędowem zbadaniu uznane zostanie na przydatne do użytku ludzkiego i po wydzieleniu kwasu węglowego najmniej $2^{1}/_{2}$ stopni sacharometrycznych zawierać będzie.

§. 2.

Pozwolenie do wywozu.

Kto piwo za zwrotem opłat z okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa wywozić zamierza, ma wnieść pisemne podanie o pozwolenie na wywóz do władzy skarbowej I. instancyi, a jeśli wywóz piwa ma się odbywać we flaszkach, ma także podać, jaką pojemność mają flaszki do exportu piwa przeznaczone.

Pozwolenie będzie udzielonem na przeciąg jednego roku, z zastrzeżeniem odwołania na wypadek nadyżycia, każdemu producentowi piwa w obrębach akcyzowych miast Lwowa i Krakowa co do tego piwa, które w tych okręgach akcyzowych wyprodukowane zostało, jeśli producent zobowiąże się dozwolić organom skarbowym wglądnąć w swoje książki, i jeśli nie był uznany winnym przemytnictwa lub ciężkiego przestępstwa dochodowego, przeciw przepisom o obrocie cłowym lub o postępowaniu podatkowi podlegającem.

§. 3.

Wywóz piwa we flaszkach.

Przy wywozie piwa we flaszkach, należy zachować następujące postanowienia:

a) Przeznaczona do wywozu na raz posyłka musi wprawdzie zawierać co najmniej 50 (pięćdziesiąt) litrów piwa, może jednak składać się z więcej kolli, które pojedynczo mniej jak pięćdziesiąt litrów zawierają, kolli te jednak muszą pochodzić od tego samego nadawcy.

b) W jednem i tem samem kollo mogą znajdować się tylko flaszki równego kształtu i równej wielkości

c) Pojemność flaszki oblicza się wedle pełnych dziesiętych litra, ułamki jednego decylitra nie wchodzą przytem w rachubę.

d) Wysyłający ma w każdym urzędzie przeznaczonym do odprawiania, przez które piwo wywozić zamierza, złożyć wzory flaszek, których do wywozu piwa używać będzie. Na każdej flaszce na wzór przeznaczonej, należy umieścić i pieczęcią przytwierdzić kartkę, oznaczającą pojemność flaszki.

e) Należące do jednej przesyłki o najmniej pięćdziesięciu litrach, piwem napełnione flaszki, muszą być w każdem pojedynczem kollo zapakowane w ilości podzielnej przez 10, 12 lub 25.

f) Ilość piwa przy wywozie we flaszkach, ma być oznaczoną przez ilość i zawartość flaszek n. p.: 50 flaszek po 1 litrze, 100 flaszek po 0·5 litra i t. d.

g) Na wywóz piwa w flaszkach ma być prowadzoną księga przemysłowa, w której pod liczbami porządkowemi mają być wpisywane: dzień wysyłki, ilość kolli i flaszek, jakoteż zawartość flaszek i ogólna ilość piwa.

h) Wysyłający piwo we flaszkach, mają na wywóz piwa prowadzić juxtowe rejestry, drukowane na żółtym papierze, wedle wzoru 1, które można nabyć za zwrotem kosztów nakładu w urzędzie, który przez krajową Władzę skarbową wskazanym zostanie.

W rejestrach tych należy pod liczbami porządkowemi i z powołaniem się na korespondującą pozycyę księgi przemysłowej zapisywać nazwisko wysyłającego, przewoźnika i odbiorcy przesyłki, ilość kolli i ilość w każdem pojedynczem kollo zapakowanych flaszek, zawartość tych ostatnich, dalej ogólną ilość piwa, dzień wysyłki, i urząd, który ma wysyłki piwa odprawić.

i) Zgodnie z juxtą rejestru należy wystawić boletę, która ma być podpisaną przez wysyłającego i wręczoną przewoźnikowi.

§. 4.

Wywóz piwa w beczkach.

Jeżeli wywóz piwa odbywa się w beczkach, to mogą być do tego używane tylko przepisowo cymentowane beczki transportowe, o pojemności 25, 50, 100 i 200 litrów, a oprócz tego przepisowo cymentowane kufy lub rezerwoary transportowe (cysterny), o pojemności najmniej 20 hektolitrów. Beczki transportowe względnie kufy, muszą być oznaczone pasem z białej farby olejnej, 8 do 10 centimetrów szerokim, który przez zaopatrzone znakiem cechowniczym dno beczki, bezpośrednio pod znakiem cechowniczym w linii prostej ciągnąć się ma.

Przedsiębiorca browaru, który piwo w beczkach za zwrotem opłat wywozi, ma na to prowadzić juxtowe rejestry wedle wzoru 2, z papieru niebieskiego, które nabywać należy za zwrotem kosztów nakładu, w urzędzie przez krajową Władzę skarbową wskazanym.

W rejestrach tych należy zapisywać pod liczbami porządkowemi i z powołaniem się na korespondującą pozycyę urządzonej względnie prowadzonej w myśl §. 3. lit. g. księgi przemysłowej nazwisko przedsiębiorcy browaru, przewoźnika i odbiorcy przesyłki, ilość beczek, ilość piwa, jakoteż dzień wysyłki i urząd odprawczy, przez który piwo ma być wywiezione.

Te same daty mają zawierać bolety, które z tego rejestru należy wycinać i podpisane przez przedsiębiorcę wręczać przewoźnikowi.

§. 5.

Postępowanie urzędu odprawiającego posyłki piwa.

Piwo za zwrotem opłaty do wywozu po za linią akcyzową przeznaczone, ma być przystawione do odprawy temu urzędowi, przez który wywóz ma nastąpić i przez ten urząd zbadane co do ilości, przydatności do użytku ludzkiego i co do stopniowości (§. 1.).

Zbadanie to mają w razie poboru podatku liniowego we własnym zarządzie państwowym uskuteczniać: jeden urzędnik i dwóch funkcyonaryuszy straży skarbowej, przy wydzierżawieniu zaś podatku liniowego, organa dzierżawcy.

Celem zbadania musi być otworzoną najmniej jedna beczka z przesyłki, a przy wywozie we flaszkach, najmniej jeden procent flaszek, na których wybór stronie żaden wpływ nie przysługuje.

Otwarte celem zbadania flaszki mogą za zwrotem opłaty być wywiezione, albo innemi napełnionemi flaszkami, jednakiej formy i pojemności zastąpione.

Wysyłający jest obowiązany piwo, które postępowaniu urzędowemu z powodu wywozu poddane być ma, dostawić urzędowi odprawiającemu w stanie, jaki jest potrzebny do wykonania tego urzędowego postępowania, i na wezwanie urzędników uskutecznić potrzebne do wykonania tego postępowania roboty ręczne, w szczególności wyładowanie i naładowanie, otwarcie i zamknięcie beczek i flaszek, a to na własny koszt i niebezpieczeństwo.

Okaże się przy tej czynności urzędowej, że niema w żadnym kierunku usterek, to organa urzędowe potwierdzą na grzbiecie wręczonej przez przewoźnika bolety, że piwo jest przydatne do użytku ludzkiego i że zostaje wywiezione, zaopatrzą to potwierdzenie swoimi podpisami przy wyciśnięciu pieczęci urzędowej, i wręczą boletę przewoźnikowi.

Dokonanie i wynik tej czynności urzędowej wpisze się w pamiętnik na wywóz, w urzędzie akcyzowym prowadzony, a pozycyę tego pamiętnika uwidoczni się na grzbiecie bolety wywozowej.

Pretensya do żądania zwrotu omówionych w §. 1. opłat gaśnie, jeśli z niej w przeciągu 6 (sześciu) tygodni od daty potwierdzenia wywozu licząc, nie skorzystano.

Każdy zatem, kto piwo za zwrotem pomienionych opłat wywozi, winien w przeciągu powyższego terminu zebrane w ciągu każdego miesiąca bolety za konsygnacyą i przy dołączeniu korrespondujących arkuszy rejestru przedłożyć władzy skarbowej I. instancyi, jeśli pobór podatku akcyzowego odbywa się we własnym zarządzie państwowym, względnie dzierżawcy tego podatku, jeśli jest wydzierżawiony, a to celem skontrolowania i wygotowania asygnaty.

§. 6.

Badanie urzędowe piwa przeznaczonego do wywozu w lokalach składowych browaru.

Na żądanie strony, może zbadanie ilości piwa, przydatności tegoż do użytku ludzkiego i stopniowości, być przedsięwziętem w lokalach składowych browaru.

W tym celu ma wysyłający wręczyć nadzorowi straży skarbowej, przeznaczonemu do nadzorowania jego browaru, względnie lokalów składowych, albo dotyczącemu organowi dzierżawcy boletę z prowadzonego rejestru na wywóz (§. 3. lit. h. §, 4. alin. 2.), wyciętą i należycie wypełnioną.

Kierownik nadzoru, albo w razie przeszkody, kierownik oddziału z przybraniem jednego nadstrażnika, względnie dotyczący organ dzierżawcy bada przesyłkę, porównuje ją z datami bolety nakładu, jeśli w żadnym kierunku usterki się nie okażą, urzędowe zamknięcie na beczkach, które dobrze zaopatrzone i do nałożenia urzędowego zamknięcia sposobne być powinne, względnie na kolli, które zawierają flaszki piwem napełnione, potwierdza dokonaną czynność urzędową, podając ilość nałożonych zamknięć urzędowych, na grzbiecie bolety i wręcza stronie tę boletę, która ma towarzyszyć przesyłce aż do urzędu, przez który wysyłka wywiezioną być ma.

Podczas transportu przesyłki aż do miejsca odprawy, przez które piwo ma być wywiezione, należy zachować przepisy istniejące dla transportu nieoclonych, przekazanych towarów wchodowych.

Wzięte pod urzędowe zamknięcie piwo musi jeszcze tego samego dnia, w którym czynnosc urzędowa dokonaną została, być dostawionem do dotyczącego urzędu odprawy.

Może ono jednak w całości lub w części w obrębie akcyzowym pozostać. lecz należy o tem zawiadomić organ, który nałożył zamknięcie urzędowe, a to w tym celu, aby zamknięcie urzędowe z pozostających w obrębie akcyzowym beczek lub kolli zostało zdjęte, względnie pozostająca część przesyłki na bolecie odpisaną.

Skoro przesyłka do urzędu odprawy przybędzie i beczki lub kolli, tudzież zamknięcia urzędowe przy przedsięwziętem zewnętrznem zbadaniu zostaną znalezione w nienaruszonym stanie i zupełna zgodność między przesyłką, a boletą będzie skonstatowaną, to urząd odprawiający zdejmie zamknięcie urzędowe, umieści poświadczenie wywozu na bolecie i wręczy ją przewoźnikowi.

Zbadanie ilości, przydatności do użytku ludzkiego i stopniowości piwa może przez urząd odprawiający, przez który wywóz następuje, być zaniechanem, jeśli ilość kolli, z których przesyłka się składać ma, dalej zamknięcia urzędowe na tych kolli, jakoteż zewnętrzny stan opakowania (beczki, kolli) w porządku się znajdują.

Zresztą mają co do takich przesyłek odpowiednie zastosowanie postanowienia w §§. 3. i 4.

W razie przedsięwzięcia postępowania urzędowego w lokalach składowych browaru, jest przedsiębiorca obowiązany dla interweniujących organów należytość za chód w unormowanej wysokości złożyć.

§. 7.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. Grudnia 1893.

Korytowski w. r.

L. porz.

Browar w . . . .
wywozi przez przewoźnika . . . .
dla . . . . w . . . .
wedle pozycyi rozchodu księgi przemysłowej Nr. . .
następującą ilość piwa we flaszkach dnia . . 189 .
o godzinie . . . . . przez Urząd odprawczy w . .
. . . . . . z okręgu akcyzowego . . . .

Ilość		HL.	L.
	Kolli po . flaszek każda po . litr.		
	" " " " " "		
	" " " " " "		
	Ilość ogólna		

Podpis

Wzór 1. do §. 3.

Boleta wywozu Nr.

piwa flaszkowego

Browar w . . . .

wywozi przez przewoźnika . . . .

dla . . . . w . . . .

wedle pozycyi rozchodu księgi przemysłowej Nr. . . .

następująca ilość piwa we flaszkach dnia . . 189 .

o godzinie . . . przez Urząd odprawczy w . . . .

. . . . . . z okręgu akcyzowego . . . .

Ilość		HL	L.
	Kolli po . flaszek każda po . litr.		
	" " " " " "		
	" " " " " "		
	Ilość ogolna		

Podpis

Na odwrotnej stronie oznajmiona ilość piwa flaszkowego została urzędownie oglądniętą, i znaleziono ilość . . . HL . . . . L. piwa do użytku ludzkiego przydatnego w . . . . kolli z . . . flaszkami.

Ilość ta wywiezioną została rzeczywiście w niżej podanym dniu i została w pamiętniku na wywóz pod poz . . zapisaną.

C. k. akcyzowy urząd poborowy

. . . . dnia . . . . . 189 .

L. porz.

Browar w . . . .

wywozi przez przewoźnika . . . .

dla . . . . w . . . . .

wedle pozycyi rozchodu księgi przemysłowej Nr. . . .

następującą ilość piwa w beczkach w dniu . . 189 .

o godzinie . . . przez urząd odprawczy w . . .

. . . . . . z okręgu akcyzowego . . . .

Ilość beczek względnie rezerwoarów transportowych		HL.	L.
	po 25 litrów		
	„ 50 „		
	„ 100 „		
	„ 200 „		
	„ 20 Hktl. i wyżej . .		
	Ilość ogólna		

Podpis

Wzór 2. do §. 4.

Boleta wywozu Nr.

piwa w beczkach lub rezerwoarach transportowych

Browar w . . . .

wywozi przez przewoźnika . . . .

dla . . . . w . . . . . .

wedle pozycyi rozchodu księgi przemysłowej Nr. . . .

następującą ilość piwa w beczkach w dniu . . 189 .

o godzinie . . . przez urząd odprawczy w . . .

. . . . . . z okręgu akcyzowego . . . .

Ilość beczek względnie rezerwoarów transportowych		HL.	L.
	po 25 litrów		
	„ 50 „		
	„ 100 „		
	„ 200 „		
	„ 20 Hktl. i wyżej . .		
	Ilość ogólna		

Podpis

Na odwrotnej stronie oznajmiona ilość piwa została urzędownie oglądniętą i znaleziono w ilość . . . HL. . . . L. piwa do użytku ludzkiego przydatnego w . . . beczkach, względnie rezerwoarach transportowych.

Ilość ta wywiezioną została rzeczywiście w niżej podanym dniu i została w pamiętniku na wywóz pod poz . . . . zapisaną.

C. k. akcyzowy urząd poborczy

. . . . . dnia . . 189 .

Nr. 73.

Rozporządzenie

Wydziału Krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem z dnia 6. Listopada 1893, L. 45.630, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie w przedmiocie udzielenia gminie m. Nadwórny zezwolenia na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala na mocy ustawy z 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz. u. kraj., gminie miasteczka Nadwórny na dalszy pobór w latach 1894, 1895 i 1896 opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa w tej gminie wyrabianych lub do niej sprowadzonych i zużywanych a mianowicie: od 1 litra wódki lub spirytusu po 1·4 ct.; od 1 litra słodzonych napojów spirytusowych i rumu po 2·8 ct.; od 1 hektolitra piwa po 26·7 ct., względnie zaś pod tymi samymi warunkami, pod jakimi prawo to gminie na mocy ustawy z 26. Stycznia 1888, Nr. 23. Dz. ust. kraj., do końca 1890 r. przysługiwało.

Lwów, dnia 6. Listopada 1893.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. **Józef Wereszczyński** w. r.